

160 Pièces
INDO-CHINOIS

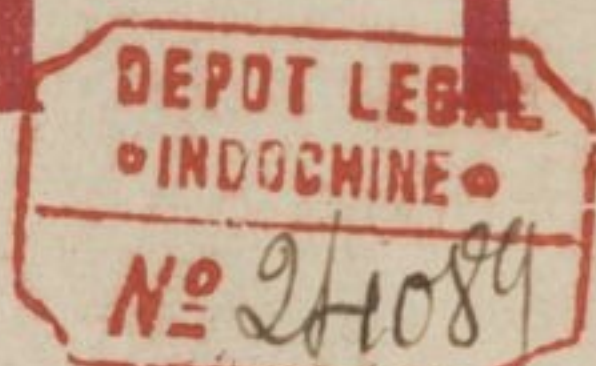
711

VONG-CỎ

2

BAN TÀI-TỬ

asia

Lấy bài vong-cỏ này thường ca ở Radio và lấy tiếng vô đĩa Asia

TIRAGE à
Saigon le 14/11/57

38

0 \$ 10

M. Armand Thiệu

Đàn và ca cho đĩa Asia

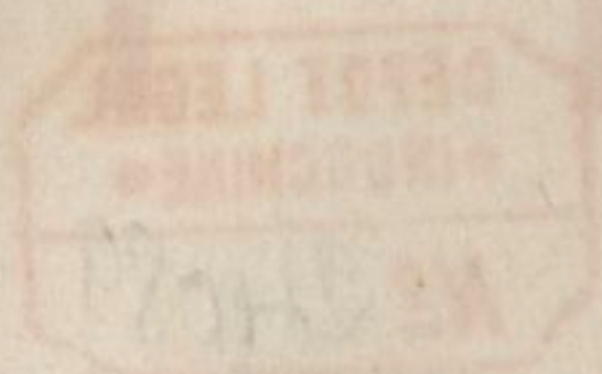
Phạm - đình - Khương

31, Boulevard Bonhoure — Cholon

VONG - CO

BAN TAT

2212

by the way - the thing is to Radio and the thing is to the Asia

TIAGE 3

2012

11. Annual - 1947

Don't be the Asia

nam - dinh - khong 21. Boulevard Bonheur - Cholon

VỌNG-CỔ TÀI-TỬ

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

No 11000

VỌNG-CỔ. — DẠN MẶT PHONG TRẦN

1. Dạn mặt phong trần đã biết bao lần cái kẻ mày râu như tôi đây phải chịu ăn sâu nuốt tủi.
2. Tôi đây bằng thui thũi với gánh quan sang, nhưng lòng của tôi đây chỉ toan ngũ hồ với tứ hải nhưng mà nào có toại chí bình sanh.
3. Sách có câu nhơn hữu lãn vân chí chí vô vận bất năng tự đạt dầu ta có ráng cho mòn hơi cũng là tổn sức mà rốt cuộc rồi thì ruột ta phải thắt gan lại phải bầm,
4. Mới biết rằng sàng dầu kim tận trắng sỉ vô nhan dầu cho ai kia có quân kiến văn, tài ba lợi lạc mà muốn chống chỏi trong cái buổi vận chuyển thời oai thì mấy ai dễ được nào?
5. Bởi vậy cho nên kẻ mày râu mới hỏi hóa công ông tạo nhơn vật làm chi rồi ông đi đây dọa cho lẩn lóc còn ai kia phải chịu đập chịu bầm.
6. Đó rồi ông chẳng nghiên che ông chẳng nghiên chớ mới biết rằng đời có câu vinh hư tu tưởng mà sao đời họ ở theo nhơn tình lãnh noãn thế hái diêm lương tôi nghĩ lại cuộc đời có khác nào như ngọn cỏ nó đang hững lấy giọt sương khuya,

7. Ai ôi thử nghĩ lại coi có phải cái kíp của con người đời cũng tỷ như con giã tràng dọc theo mé biển đông ngày với đêm hăng ra công xe cát.
8. Rốt cuộc rồi thì công đâu chẳng thấy chỉ cái kíp đời dày gió dạn sương phong trần đeo đuổi tôi bởi ai là người ưu thế hẳn thời nếm cạn chén đời rồi vậy chớ có đáng chán cùng chẳng.
9. Dòm vô bàn ra lân lý rồi nhìn ra xã hội như quần nều như đời biết tế như lợi vật giúp khổ an bản thì sử sách kia đâu có noi gương theo mấy ông thánh hiền ở theo đời cổ.
10. Nào là thao lược như Hàng-tín hùng biện như Tô-Tần mưu trí như Khổng-Minh binh thơ như Tôn-Tần mấy ông vì hoàn cảnh éo le lại nữa là tình đời đen bạc, chỉ muốn lập nên công, nghiệp mà càng than ôi đời nó quyết đánh đổ sao cho rã tan
11. Kim hà cổ hà người xưa mà sao người nay mà sao đường đời có lao đao lận đận mới biết gừng già càng cay còn con người càng từng trải. việc đời thì cái gánh nợ đời hai vai hoảng hoại nào nại lại với số phần.
12. Luận ngữ có câu rằng ; tế hà niên hậu mới tri tòng bá chi hậu điều giã tới mùa sốt rét lạnh lẽo ta mới biết sức cây bá cây tòng còn con người càng từng trải cuộc đời biến cố

thương hải tan điền thì ta mới
đáng gọi anh hùng.

13. Quân tử cổ cùng thì tiểu nhân cùng tự làm hỉ
chuyện đời khắc khe vì hoàng cảnh mà biết
bao nhiêu ông thánh ông hiền kể thì ản sĩ
nơi lâm-sơn cùng cốc còn người vui
thú nơi điền viên.
14. Rất đổi ông Khương-thái-công còn vui thú nơi
sông vì Tô-dông-Pha tự chủ một con thuyền
ai là người có mắt tinh đời xữ theo cảnh chí thì
tấm thân sanh mới mong, dặng toàn thân.
15. Chớ đeo đứng chi miếng đỉnh chung, mỗi phú
quí mà Giải-tử-Thôi phải thọ tử chốn rừng tòng
Cung-khuất-Nguyên phải tự tiết nơi sông
Nịch-lang ngàn năm để gươn ân hận còn
muôn kíp phải ôm khối sầu đời.
16. Thà là ta nghĩ câu linh kê hữu thực than qua
cận giã hạt vô lương phi lý nghĩa khoan kia là
gươn kim cổ còn theo đó. Thôi ta ản nhấn
cuộc đời dặng có hầu chờ tri kỷ chỉ mã
phùng ba lạc đại bản điền ngộ lam phong
vậy tôi hỏi ai là người đứng trong hoàng
cảnh đồng chí với đồng tâm.
17. Tương-thất-Mãng thiên hạ chi tâm vô kỷ người
ở đời ai ai chẳng là bạn nhưng biết dặng
lòng rồi thì dễ có mấy ai dặng, như Quán-
Trọng Bào-Thúc Bá-Nha với Tử-Kỳ.

18. Vậy tôi xin khuyên ai là kẻ mày râu hãy lắng
hỏi êm tiếng mà biểu đồng tình với mấy lời thô
kịch của kẻ sĩ hèn trong khoản đêm
trường thất thẻo mượn lấy tiếng đờn
hầu bóc bạch lại với nước đời
đắng xối chua cay.
19. Rất đối Bá-Vi Thúc-Tề hai ngài còn lên ăn trên
núi thú-dương, ấy chẳng qua là công danh sự
ngiệp tỹ như sương đeo ngọn cỏ còn phú quý
vinh hoa nào khác chi như giắt mộng buổi
ban chiều,
20. Vậy thì dầu cho ta có dạn mặt phong trần đường
đời cạn bước cho thế mấy đi nữa thì cho biết
nhơn tình bạc bẽo thế sự đổi dời thôi vãn
chương xút cãm với đời họa vãn non mòn
mà còn người biết lấy chi tấm thân sanh
của ta đây.

CỘP CỘP BONJOUR THẦY-BA

1. Cộp cộp cộp, kia ai gõ cửa đang trước kia cả hai
đâu em lợi đẳng trước, mấy coi mà ai gõ
cửa đang trước đó.
2. Coi chừng con chó Mực nó sữa nó sữa rồi nó ỉn
người ta thắng sao mà mây ở mấy tháng
trường trường trường... trường cái mặt cũng
còn bơ bơ tao thấy dạn đội nón cối bận bộ
đồ set muốn vô có phải vô thì cho người ta
vô, vô tới rồi kia cả Bonjour Thầy-Ba

3. Ngồi ngồi chơi anh Ba cha chả hèn lâu dũ thấy
mới tới nhà của tôi đây, thiệt hôm tết tới bảy
giờ mới gặp, hai a hai em chạy ... ngoài
tiệm mấy mua gói thuốc con chuột... chuột
với cái ống quẹt tiền xu về hút chơi mấy tháng
nay tại mình vắng ở Saigon lâu dẫu anh về
đâu anh ở anh Ba. Tôi tính về dưới Rạchgiá
làm ruộng ở dưới, làm khá hay không,
cũng xập xụi vậy anh ba. Làm năm nay coi
bộ thua năm ngoài phần mùa mần nó thất
bác lợi với có ý lút nửa. Rồi anh làm ăn
ruộng nương của anh mần làm ăn
ra thế nào.
4. Tôi về dưới mần dâu được bảy tám tháng cấy
rồi phần mùa mần nó thất bác quá cha chả
năm nay tôi coi bộ anh phát tướng à. Thăng
cha này bây giờ mập dũ ta, đều coi bộ có
ý đen, đen anh đen nhiều. Coi năm nay
anh phát tướng thì tôi nhắm xem phát
tướng anh đây anh cũng phát hào.
5. Móc xì họ chó phát hào, anh coi tôi bây giờ
phải ốm mà thốn hai bên gò má còn lòi hai
cục gu, moi lại thâm thâm đen, anh lâu thấy
tôi tưởng chiến này tôi ghiền nặng, thấy
xem tướng tôi tôi đây cũng phát râu.
6. Đọ râu giống gì đó hông biết, hễ lâu thấy anh,
thấy anh thì anh nói râu nói rĩ, anh còn
hông biết mà, hồi trước tôi mới đi cưới

con vợ tôi coi con đó như mi như mĩ dầu
anh ba rồi nó về nó làm cho tôi thất chí
bối vậy ai nói đến việc vợ con tôi không
màng, mà giàu sang thì cũng không có ham

7. Thằng cha này đi lâu dầu mà cũng còn về còn
bật vóc hẻ, tôi nhằm đời bây giờ ai cũng
muốn lấy phẩn mà dỗi mặt chớ ai muốn lấy
mực mà tô đen xỉ cái mặt, có nhiều khi anh
cũng muốn giàu đều anh giàu không nổi anh
nói gượng tôi buồn tôi rầu lắm anh ba, không
lẻ mà đem tấm thân của mình dâng mà đi
chết.

8. Tôi căm tôi giận lắm anh ba, giận ai vậy, tôi giận
ở nhà tôi chớ giận ai, tôi giận mà cũng hờn,
tôi ngán ngẫm hồi tui mình còn nhỏ con đi
học ở trường Chasseloup Laubat đó ghen
cha thấy cô nào ngộ ngộ coi bộ cặp mắt đảo
đảo đảo... mèo rồi bây giờ già rồi tôi ngán
ngẫm việc vợ con.

9 Anh nghĩ coi đời bây giờ nói ra thì hể đánh
trống động chuông, bức mây thì động rừng
nói rồi thì chị em bạn gái người ta hổng
biết người ta buồn mình, nói xin lỗi cũng có
lắm người ưa dùng thế lục kim tiền lắm, hể
nó thấy mình có tiền thì có vợ, không tiền
thì không vợ nó thấy suy sụp rồi nó giông
luôn, đời tui mình lớn lên thì chỉ có mần gì,

măn mọi cho nó ăn nó không thương thì rất
nên thân cô cực.

10. Cực như con trâu vậy anh ba, phải được con trâu tơ sao, cực khổ cũng như con trâu già,
11. Nầy nó có thương tôi đâu anh ba, nó hại cho tôi, hồi trước tôi có hùng hăng cao-su Vĩnh xương Long ở trong Cholon, Bình-Tây chỗ cầu mới rồi nó làm cho tôi rả hùng tan nát nát tan ráo trơn ráo trượt mà tan nát nát tan ráo trơn ráo trượt hết cửa nhà.
12. Tôi có hay đâu anh ba, chừng đổ bể ra thì anh nghĩ coi cô bác người ta nói cũng phải ngen bát bể quánh con sao lành vợ mình nó măn như vậy rồi mới biết nói làm sao, đều con nầy tôi coi cái ý nó khôn lắm anh ba hề nó thấy mình giận nó thì nó theo òn ý với mình rồi quánh nó sao đành thấy cũng tội nghiệp tôi chỉ ngồi đó mà tôi đây khoanh tay lại với tôi đây chắc lười hít hà.
13. Con vợ tôi con nầy thiệt là tệ dữ anh ba nó ham quánh bài sao mà nó nó ham quá chừng đi mỗi ngày nó rủ chị em của nó tới thường ngày rồi bày ra câu cá với câu tôm.
14. Để tôi nói các thứ bài nó quánh cho anh coi anh ba, xó hổ, phé, phé nó quánh nó bắt tậy còn tài tình hơn đàn ông nữa, bài cào, khía, sệt, cu-di cu-di, nó dám ôm hộp quẹt mà nó

trùm mền nó xỏ tôi đồ tay diêm nào bắt cái
gân cổ cho được thì tôi khen hay, cái nào nó
cũng quánh hết ráo trọi rồi quánh hết trơn.

15. Nó quánh bài này giờ anh tưởng sao tiền lương

của tôi hồi trước khi tôi mần, mần ở Saigon
ở trước cửa Chợ mới hàng đó hàng của Annam
làm đĩa hát, hàng Asia hồi trước tôi mần thì
một trăm bảy, trăm tám, trăm chín mới năm

ngoi năm nay ông chủ hãng sứt thì còn
tôi đây có bốn năm chục đồng.

16. Anh nghĩ thử coi đời bây giờ mình mần bốn,
năm chục, sao cho đủ, lớp nào tiền dầu hồ, nước
mắm, phở, phở phải đòi phở thường tháng ba
bốn đồng tôi không nói cái này nó đòi ở villa
một tháng vậy hăm mười bảy hăm mười tám
hăm mười chín đồng, lớp nào tiền dầu mà
cho nó mỗi ngày đặng nó câu cá với
câu tôm.

17. Vậy anh ba có buồn hôn» anh ba, hồi tôi cưới
nó anh tưởng cưới đây sao tôi cưới dưới
Rách - giá, phần cha mẹ vợ tôi đòi đồ nữ
trang còn nặng, vàng thì mấy đôi, cà-rà
vậy bảy tám chiếc rồi nó cũng thua ráo trơn
ráo trọi nó lấy mấy món đồ hồi tôi đi cưới
mà ăn tiệc nhập ráo trơn ráo trọi vô
trong tiệm cầm đồ.

18. Tiệm cầm đồ chợ-mới, chợ ỹ nào mà hồng

biết con vợ tôi, con đó để tôi nói bình dạng cho anh nghe, bạn bộ đồ comolet đen có bao cái mặt lưới trên đầu đeo xâu chuỗi trắng trong cổ khẩu lãnh áo hàng khăn đóng tôi mới mua rằng rằng vậy nghe anh ba, con đó có ý lùn, lùn, mặt nó rõ hoa mè tôi nói thiệt nó thua ráo tron ráo trội, ăn tiết nhập ráo tron ráo trội trong tiệm Căn-Tra.

19. Anh có ý coi bữa nào nhà hàng nào nó hồng ngồi uống hock đó còn nó hồng ôm người ta nó dan-ser xấu hổ tôi tính thôi làm anh ba, anh nghĩ đời bây giờ không làm thì chết đó, diplomé còn thất nghiệp anh, mà mình có nai lưng lớn mần mọi cho vợ mình nó ăn no không biết thì chúng bạn họ cũng đi chê cười.
20. Lời thiên hạ nói không lầm anh hồi tui mình lớn lên mình hồng biết thấy ai có vợ có chồng coi bộ khoái ngen anh ba, lớn lên rồi mới biết sự nhơn duyên là khổ có con đông chừng nào con nó là nợ còn vợ nhà thì vốn thiệt là oan gia.

VONG CỔ

THỨC TRÓT CANH GÀ

1. Thức trót canh gà, ngồi nhìn bóng trắng non, thương con nhớ chồng gan xào ruột héo,
2. Đau đớn lắm hồi chàng ôi, vậy chẳng biết chàng đi ở nơi đâu, mà bắc tâm đi nhàn cá chẳng biết

- tấm thân của chàng đây ấm lạnh ra đường
bao (chàng ôi nỗi lòng nào để thiếp đau),
3. Từ chàng bước chân ra đi thời em lần tay em
tính lại đã ba thu trường rồi.
4. Ôi ! thiếp thương là thương cho con trẻ thơ
ngây con khờ con dại liu chiu lịch chích giã tỹ
như con nhận kia đã lạc bầy.
5. Bởi vậy thiếp cũng đành cam, thiếp ngửa mặt
lên mà van vái với ông trời già.
6. Ôi thiếp cũng cầu cho mẹ con của thiếp bình an
sức khoẻ có lần hồi đợi tin chồng kéo
đau đớn tấm lòng son.
7. Ở hay là chồng tôi quên tôi rồi mà, chàng ôi có
nhớ cùng chẳng hồi nào vợ chồng đôi ta đồng
cùng nhau tương rạo dưa muối.
8. Tôi chắc hôm nay chàng dặng chữ sang giàu rồi
chàng đâu có nhớ hồi nào lều tranh dột nát mà
vợ yếu với con thơ.
9. Chàng ôi ! Từ lúc chàng ra đi, đôi má ta kể
nhau tuông rơi hai hàng giọt lệ.
- 10 Chàng có nói rằng nhìn con trông vợ tất dạ của
chàng nó bắt xoắn xang ôi ví tựa như kim châm.
11. Chàng ôi ! chàng tệ mà làm chi, chàng bạc mà

chi, chàng bạc mà chi, để nơi chốn phòng loan
nệm nghiên gối chích thiếp mơ đợi với chờ.

12. Thiếp trông năm kia sang qua tháng nọ một
minh thiếp vô vô giả tử như thuyền trôi giữa
giòng sông ôi lững đững lơ dờ (tội nghiệp thay
cho mả đưa con còn khờ.

13. Chàng ôi ! ai đi nở lòng nào để cho thiếp ngồi
một một mình với bóng trăng khuya.

14. Ôi dưới cội cây ngô-dồng, chỉ có một mình
ngồi than thĩ với bóng trăng khuya.

15. Vậy chẳng biết chàng đi ở nơi đâu mà thân thể
của chàng ấm lạnh ra thế nào.

16 Chàng ôi, trong ba năm dư chàng bắt tâm nhân
cá để cho thiếp đợi với chờ thật là
đi quá uổng công.

17 Chàng ôi, thiếp cũng mong mà làm sao thiếp
cũng nguyện làm sao cho chồng dặng
gặp mặt vợ mà vợ dặng gặp mặt chồng.

18. Ôi tôi dám trách bầy cho ông tơ hồng ông ôi !
ông xe xăn làm chi rồi ngày hôm nay ông lại
đánh đi rồi rã.

19. Ông ôi ! ông ghen mà làm chi, ông ghét mà
chi, kẻ nam với người bắt kẻ Sở lại

với người Tần,
20. Ông đề cho cha dẫu non con nơi gốc biển, em
nghĩ đối với hoang cảnh này thật là giọt
lệ khó ngẩng.

VONG CỎ DẤU BẠI HAI THÀNH

1. Chàng ôi ! dẫu bại hai thành, chí chi cả nam
nhi em khuyên chàng chớ có quá vì em mà lưu
tâm chi đến đối.
2. Còn như cái kiếp này đây đôi lứa ta có vô
duyên xấu số xin chờ kiếp lai sanh. (Đặng mà
có làm thân khuyển-mã đền đáp ơn của chàng.)
3. Chàng ôi ! em chỉ tiếc chàng vì quá yêu em
nên mặt trong nhau mà giòng lệ rơi trông.
(trong khi đoạn sầu tôi đây chia giải tâm dẫu,)
4. Nhưng mà em đây khuyên chàng bấy nghĩ đó
mà coi, đôi ta xa cách trong một khoãn thời
gian quá ngắn ngủi, chàng đi nỡ hoài nghi cho
em thay dạ đổi lòng. (Phận nữ nhi em dẫu
dám tẽ bạc cùng chồng.)
5. Em nghĩ lại căm giận ông trời xanh, ông nỡ
đoài đoạ mà làm chi, cay nghiệt làm chi bày ra
cái ác căm lăm hởi ông trời.
6. Ông nỡ để cho cái gổ oan ương cái mối tình
đôi lứa ta vừa đương khăng khích bỗng dẫu
nửa chừng ông làm cho đôi trẻ dẫu xanh.

- phải cam khóc hận vì cái nỗi phân chia.
7. Chàng ơi ! hãy coi kia, lừng đứng giữa trời nọ
là đôi bầy chim uyên kia nó đương liú lo
bền duyên cùng non nước.
8. Đó là một cái lãoai thượng cầm nó còn biết cơn
phấn đấu oan khổ ở cõi trần chờ chẳng có
hầu mong chấp cánh thi gan cùng tế nguyệt
phong ba.
9. Nhưng mà em đang độ thanh xuân trời chiều
tươi đượm nhắm cái cảnh hoa kia chưa phĩ
dạ, bỗng cũng vì ai mà rét hoa muôn phần
tiều tụy.
10. Em đây mới có tạm biệt cùng chàng đôi hàng
giọt lệ. L'hoi kể từ đây, biết đâu là tin hồng
với nhận cá đề cho em rỏ rỗi nguồn cơn.
(Bận vì chàng mà em phải chịu đoài cơn.)
11. Nào cùng ai đau đớn thay cho cảnh mưa phùn
gió bắt, chàng thì đang mang khối sầu nơi tha
hương còn em thì luôn chịu ngậm thổ ngời
than, cái thân đoài đoạ nơi chốn cô phòng.
12. Ai ôi ! thắc thẻo năm canh mơ màng trắng
trọc, tôi đây chỉ nghe giọng để ngậm nga tiếng
ve véo vắc thì làm cho tôi đây càng thêm tan
nát nỗi lòng (dắng cay chi hỡi lão tơ hồng.)
13. Hỡi ai đây là chiếc nhận bơ vơ bề trời lai láng
chim hồng nhận cá đau đớn thay cho em tỏ
nỗi tương tư.
14. Kia trong cái cảnh đêm lung với cảnh tàn nọ

- lưng trời đang lơ lửng có sao chàng đành đi
thất vọng lâu tấy.
15. Thôi kể từ đây em cam đành dựa cửa nơi
phòng thu sớm chiều hiu oạnh nhánh cúc đầy
sương già mây với vạn gió nghĩ thăm
thương cho ai kia đa phận nơi chốn mây
nước ngàn trùng.
16. Ôi em đau đớn thay cho thân của em cũng tỷ
như là chiếc thuyền con mà đương gặp ginh
giòng sông gay khổ rủi má đương nhắm cái
sống gió bão bùng, rồi chiếc thuyền ấy tôi mới
tấp vào bờ bãi đâu là đâu.
17. Thôi kể từ đây đôi ngã sấm thương đôi đường
cách biệt tôi càng nhớ tới tơ duyên chùng nào
lòng tôi càng lệ sụt sùi, nghĩ giận
thay cho lão trời già.
18. Tôi đây không có biết đôi trẻ dẫu xanh này
đây phạm nhằm tội tình gì, sao ông đành để
cho lắm đều bị ai thống khổ rớt cuộc rồi tôi
đâu biết có thành đặng duyên chăng.
19. Tôi đây mắng trông tình của ai mà vằng trăng
đà lỗ dạn, tại tôi vẫn nghe tiếng nhận
kêu sương tiếng gà cay nghiệt làm cho tôi
đây phải chan chứa giọt lệ tình.

20. Báu ỏi nếu như ngày giờ nào mà cơn thê
lương với thắm đằm sông kia rộng với ông
trời dài, thì tất nhiên đôi lứa ta vẫn còn
vương vấn mối nợ tình duyên.

HẾT

Học và viết chữ tây một mình

Là một cuốn sách rất có ích cho những người biết chữ Quốc - ngữ, mà muốn tập nói tiếng tây nên mua sách này mà học thời sẽ biết liền vì có chữ Quốc-ngữ âm ra chữ tây dễ học lắm, có mua xin nài cho được.

Hiệu PHẠM-ĐÌNH-KHƯƠNG xuất bản mới phải.

Ấu-Học Tầm-Nguyên

Là một bộ sách dạy về việc Quan Hôn, Tang, Tế rất hay và có ích lắm, vì trong bốn đều này ai cũng có thể dùng hết. Có chữ Annam âm ra Quốc-ngữ có mua xin nài cho được tác-giả Nguyễn-kỳ-Sắc cựu Tri-huyện mới phải.

(trọn bộ 5 cuốn).

SỰ TÍCH NƯỚC NAM NÊN COI :

Gia-Long Tả-Quốc 5 cuốn
Hoàng-Tử'-Cánh như tây 3 cuốn
và Gia-Long Phục-Quốc 5 cuốn
là ba bộ lịch sử tiền thuyết nước nam, nói từ khi vua Gia-Long khai cơ dựng nghiệp cho đến khi ngài phục-quốc, của soạn giả TÂN DÂN TỬ Cholon đã dày công sắp đặt mà soạn ra ba bộ này rất hay, đã in rồi các hàng sách đều có bán.

22

Mua sỉ do hiệu PHẠM-ĐÌNH-KHƯƠNG

In tại nhà in Bảo-Tồn, 175 Bd de la Somme — Saigon

Địa

Trong thời kỳ đầu của người Việt Nam
lưu lạc, cũng như các nước khác
chúng ta, đã từng sống trong
một người cao thủ.

Quê người xưa thì địa địa Asia thời đại
ngày sẽ được tiếp 7 vua lòng không
chúng tôi sẽ ra những bài ca giống như
trong địa Asia về quê người xưa địa Asia
thì ca choi hươu thỏ.

Thiên Phạm-dinh-Khương

M. Bonaventura Bonaventura - Cholon
Thiên Phạm-dinh-Khương là một nhà ca, thơ, sáng
tạo gia tài.

Thiên Phạm-dinh-Khương là một nhà ca, thơ, sáng

Dĩa **asia**

Là một thứ đĩa hát của người Việt-Nam làm ra, càng hát lâu chừng nào càng hay chừng nấy, hát lớn tiếng, nghe rõ ràng như người ca thiết.

Quý ngài mua thứ đĩa hát Asia thời qui ngài sẽ được đẹp ý vừa lòng không sai, chúng tôi sẽ in những bài ca giống như trong đĩa Asia để quý ngài mua đĩa Asia rồi ca chơi luôn thể.

Hiệu Phạm-đình-Khương

31, Boulevard Bonhoure — Cholon

Có bán sỉ bán lẻ đủ các thứ bài ca, thơ, tuồng truyện giá rất rẻ.

In tại nhà in Bảo-Tồn 175 Bd. Sonme — Saigon